

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **L. C., nar. X**
státní příslušnost Moldavská republika

zastoupen: **Mgr. et Mgr. Václavem Klepšem**, advokátem,
se sídlem Varšavská 714/38, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**,
se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. listopadu 2022 č. j.: CPR-34702-3/ČJ-2022-930310-V234

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 3. 9. 2022, č.j. KRPA-287807-13/ČJ-2022-000022-SV o správním vyhoštění žalobkyně podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) a o stanovení doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v trvání 26 měsíců.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobkyně ve své žalobě namítala, že si žalovaný nevyžádal závazné stanovisko podle ust. § 120a zákona, neboť unesla důkazní břemeno ohledně prokázání hrozby vážné újmy v zemi původu doložením novinových článků v dané chvíli existujících.
3. V zemi je podle žalobkyně energetická krize a drahé energie uvrhají obyvatelstvo do existenčních problémů. Pro žalobkyni by tak návrat do země původu znamenal nemožnost zajištění základních životních potřeb.
4. Dále žalobkyně uvedla, že přes Moldávii létají rakety z ruských lodí v Černém moři směřující na západní Ukrajinu, přičemž nejméně jedna již na území Moldávie dopadla, kterýžto incident se může kdykoli opakovat. Za zcela reálný scénář dále považuje obnovu ostré fáze konfliktu s Podněstřím, a tedy i Ruskem, které by mohlo začít bombardovat Moldávii nejméně na dálku jako se děje v případě Ukrajiny.
5. Závěrem žalobkyně shrnula, že existuje mnoho závažných bezpečnostních hrozeb pro Moldávii a ekonomických rizik majících dopady na život a zdraví obyvatel země, protože je na místě vyžádat si závazné stanovisko o situaci v zemi původu, neboť za stávající situace jsou ohroženi všichni obyvatelé země bez rozdílu věku, pohlaví nebo sociálního statusu a nelze jí tedy vyčítat nedostatečnou individualizaci hrozby.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na rozhodnutí nalézacího správního orgánu, neboť na v žalobě obsaženou argumentaci již bylo v napadených rozhodnutích plně reagováno. Žalovaný neshledal ve svém postupu žádné pochybení a navrhl proto zamítnutí žaloby.
7. Dodal navíc, že žalobkyně pochází z bezpečné země původu a neprokázala, že jí hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. Kromě toho druh žalobkyně byl soudem vyzván k vycestování z území České republiky nejpozději dne 19. 9. 2022 s ohledem na předchozí odsouzení k trestu vyhoštění na tři roky. V rámci správního řízení tedy nebyly zjištěny žádné skutečnosti o tom, že by žalobkyně mohla být vystavena skutečnému nebezpečí podle § 179 zákona.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil tyto, pro řízení podstatné, skutečnosti.

9. Žalobkyně byla dne 3. 9. 2022 kontrolována hlídkou Policie ČR při příležitosti kontroly zastaveného vozidla, v němž cestovala jako spolujezdkyně. Ke kontrole předložila biometrický cestovní pas č. X vydaný Moldavskou republikou bez vyznačeného víza či jiného povolení opravňujícího její k pobytu na území České republiky s posledním vyznačeným vstupem do schengenského prostoru dne 20. 8. 2021, z čehož vzniklo podezření z neoprávněného pobytu žalobkyně na území České republiky, pročež byla podle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zajištěna.
10. Dne 3. září 2022 správní orgán prvního stupně zahájil správní řízení ve věci správního vyhoštění žalobkyně. Žalobkyně do protokolu o výsledku účastníka řízení uvedla, že přicestovala do České republiky naposledy dne 21. 8. 2021 na biometrický cestovní pas přes Maďarsko a Slovensko a od té doby nevystoupala kromě týdenní návštěvy Německa. Do České republiky přicestovala kvůli práci. Pracovala jako uklízečka i s manželem na stavbě. Momentálně nepracuje. Je si vědoma toho, že nemůže na území České republiky pobývat bez víza. Ke svým osobním poměrům uvedla, že je svobodná a má dvě děti. Všechny důležité členy rodiny má v Moldávii, kde jinak žila před odjezdem do České republiky se svými rodiči a dětmi. Na území České republiky nemá nikoho kromě druhu a nemá zde žádné rodinné, ekonomické a kulturní vazby. Nemá zde ani žádné závazky ani pohledávky. V České republice nemá žádný majetek ani žádné aktivity. K možnostem návratu do Moldávie se žalobkyně vyjádřila tak, že jí tam nic nehrozí, je to pro ni bezpečná země a ve vycestování jí nebrání žádná překážka. Má v Moldávii zázemí a tudíž i možnost bydlení, kupř. u maminky jejího druhu.
11. Z fotokopie cestovního pasu žalobkyně č. X vydaného Moldavskou republikou se podává, že poslední přechodové razítko do schengenského prostoru bylo žalobkyni vyznačeno dne 20. 8. 2021 na maďarském hraničním přechodu Battonya s tím, že následné výstupní přechodové razítko již v cestovním pase žalobkyně vyznačeno nebylo.
12. Správní orgán prvního stupně následně poté, co umožnil žalobkyni seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřit se k nim a navrhnout jejich doplnění ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, vydal rozhodnutí o správním vyhoštění žalobkyně, proti kterému se žalobkyně řádně a včas odvolala k žalovanému, který žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí nalézacího správního orgánu potvrdil.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních námitek vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu ve smyslu ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s.ř.s.“). Rozhodoval přitom po projednání věci samé, ke kterému nařídil jednání poté, co žalobkyně vyjádřila svůj nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
14. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4. zákona policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému

smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.

15. Ze správního spisu je v první řadě zřejmé, že žalobkyně skutečně ke dni svého zajištění a následně v době vydání rozhodnutí nalézacího správního orgánu pobývala na území České republiky neoprávněně, a to přinejmenším od 18. 11. 2021 do 3. 9. 2022. To se podává z lustrace v cizineckém informačním systému, z cestovního pasu žalobkyně a v něm uvedených údajů, a z výpovědi samotné žalobkyně před nalézacím správním orgánem v procesním postavení účastníka řízení. Zejména pak z údajů sdělených samotnou žalobkyní a z otisku posledního vstupního razítka vyznačeného v cestovním pase žalobkyně lze spolehlivě zjistit, že žalobkyně vstoupila na území schengenského prostoru naposledy dne 20. 8. 2021 přes Maďarsko a od té doby mimo území členských států nevycestovala. K tomu žalobkyně ještě sama během výsledku uvedla, že si je vědoma toho, že k delšímu pobytu na území České republiky potřebuje vízum. Správní orgány tak žalobkyni beze zbytku prokázaly neoprávněný pobyt na území České republiky přinejmenším ode dne 18. 11. 2021 (tj. ode dne následujícího po skončení doby 90 dnů oprávněného pobytu na základě biometrického cestovního dokladu) do 3. 9. 2022, a v tomto ohledu řádně zjistily skutkový stav věci.
16. Co se týče námitky žalobce spočívající v poukazu na ekonomickou a bezpečnostní situaci v zemi původu, je třeba podle zdejšího soudu poukázat na to, že podle § 2 bodu 15 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců (dále jen „vyhláška“) považuje Česká republika Moldavsko, s výjimkou Podněstří, ze kterého ovšem žalobkyně nepochází, za bezpečnou zemi původu. Žalobkyně také v rámci svého výsledku v procesním postavení účastníka řízení před správním orgánem prvního stupně neuváděla nic, co by jí bránilo ve vycestování zpět do země původu. Naopak uvedla, že zde má potřebné sociální zázemí. Ekonomickou situaci v zemi původu nijak nezmiňovala. Co se týče bezpečnosti, jen obecně zmínila, že neodjeli kvůli válce, neboť bydlí blízko hranic s Ukrajinou. Námitku v tomto směru začala uplatňovat až ve svém odvolání proti rozhodnutí nalézacího správního orgánu. Za této situace, kdy se žalobkyně těmito svými odvolacími námitkami dostala do rozporu s vlastními tvrzeními uvedenými ve svém výsledku, pak žalovaný zcela správně tyto vyhodnotil mimo jiné jako účelové. Lze rovněž souhlasit i s tím, že žalobní tvrzení ohledně ekonomické a bezpečnostní a politické situace v zemi původu žalobkyně jsou jen obecně formulovaná a bez dostatečné opory v navržených důkazech, a proto jim nebylo možno popřít sluchu. K důkazu navržené (a soudem k důkazu provedené) novinové články pojednávající o ojedinělých incidentech v podobě přeletů ruských raket přes území Moldavské republiky, popř. o nalezených fragmentech těchto raket na území Moldavské republiky, nejsou způsobilé prokázat, že právě v případě žalobkyně nelze Moldavskou republiku považovat za bezpečnou zemi původu (srov. kupř. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č.j. 5 Azs 66/2008-70).
17. Soud tak nesdílí názor žalobkyně, že by v jejím případě coby osoby pocházející z bezpečné země původu byly dány důvody, jež by zakládaly povinnost správních orgánů vyžádat si závazné stanovisko. Správní orgány proto nijak nepochybily, když o vyhoštění žalobkyně rozhodly bez tohoto podkladu.
18. Soud má dále za to, že žalovaný napadené rozhodnutí řádně odůvodnil a vypořádal se dostatečně se všemi odvolacími námitkami žalobkyně (srov. zejm. str. 4 – 6 napadeného rozhodnutí).

19. V případě žalobkyně tak došlo k naplnění podmínek pro uložení správního vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4. zákona a správní orgány tedy postupovaly správně, pokud dospěly k témuž závěru, který rovněž přezkoumatelně odůvodnily.

VI. Závěr a náklady řízení

20. Soud tedy se shora uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobkyní uplatněny, a žalobu proto zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 18. ledna 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r.
samosoudce